

MAGYAR KURIR

A' FELSÉGES CSÁSZÁR ÉS APOSTOLI KIRÁLY KE-
GYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indúlt Bétsből, Kedden December 20 - dik napján, 1815 - dik esztendőben.

Frantzia Ország.

A' Herczeg Richelieu' közelebb mult pos-
ta napon, félbemaradt beszédjének vége-
zete.

„Azt a' ditsősséget, mellyet a' hadi
seregeknek bátorsága és a' véres diadalmak
által lehet megszerezni, elértük annyira,
hogy azzal tellyesen megelégedhetünk;
más jelesebb ditsőségnek megszereztetésé-
ről szükség jövendőre gondolkoznunk; kén-
szeritsük a' népeket arra, hogy elfelejt-
kezzék az usurpátortól elszenvedett gono-
szokról, azoknak látására, mellyeket ők
reánk eresztenek, megsomorodjanak; kén-
szeritsük őket, hogy nekünk hidjenek, 's
mutassuk meg nekik, hogy velünk egész
szívek szerint 's örökre megbékélhetnek
minden veszedelem nélkül.“

„Én az Urak előtt fel fogom olvasni
azt a' két mellékes alkut, a' mellyeknek
egyike a' summáknak esztendei fizettése-
ket, mellyek a' fő alkunak IV-dik tzikke-
lyében pénzbeli kárpótolásul határozottak
meg, a' másika pedig a' fő alku V-dik
tzikkelyének bétölttetését, avagy az ide-
gen hadi seregeknek a' mi határaink közt,
ideig való tartattatását érdekli.“

Ezek után mind a' két alkut olvasta-
fel a' nevezett minister, (a' másodikat 's a'
többit, mi is közölni fogjuk Érdemes

Olvasóinkkal) 's azután ekként rekesztet-
te bé a' maga beszédjét: „A' sok és hosz-
szas ideig tartott vetélkedések után, a'
mellyekben még keményebb áldozatokat
mi tőlünk kívántak, hanem azoktól vég-
tére elállottak, ezek, a' mellyeket éppen
közlöttem az Úrakkal, nekünk mint a' vég-
ső meghatározások előnkbe adattak, és a'
legsürgetőbb környűállások azt javasollják,
hogy azokat aláírjuk.“

„Ezek a' kívánságok valóban a' leg-
terhesebb 's legkeményebb része azoknak
a' kármentéseknek, mellyeket minékünk
megvisgálnunk kellett; és mivelhogy eze-
ket a' Frantziáktól kívánták, valóban nem
egyéb, hanem csak a' szükség, a' legelke-
rülhetetlenebb szükség indithatta őket azok-
nak aláírásokra. De ha mi a' Királyunk
példája szerint, ki nekünk az első ülésnek
kinyittatásában a' maga mély fájalmát a'
néki tulajdon nyiltszivűségével kinyilatkoz-
tatta, ha mi mondom, azokat az érzése-
ket, a' mellyek mi bennünk gerjedtek,
Európa előtt kimondhatjuk, meg kell val-
lanom, hogy mi azon legfájdalmasabb al-
kudozásban — mellynél, egy szerentsét-
len király szolgáinak hívségét keményebb
próbára kitenni lehetetlen, minekutánna
a' vetélkedésnek és ellentállásnak minden
eszközeit haszentalan hoztuk volna elő,
a' mellyeket az okosság, és a' kabinetek-
nek, szerentsében és szerentsétlenségben

sinórmértékül szolgáló politika csak felke-
reshetett vala; a' midőn egy részről lát-
tuk, hogy a' szövetséges Hatalmasságok-
nak ministerjei egy megmásolhatatlan aka-
rat mellett maradnak, más részről pedig
nem kélelkedhetünk azon, hogy az akkori
krizis egész Francia országra az elnyo-
másnak, elszegényedésnek, és nyomorútt
állapotnak, 's végtére egy mást követő pusztításoknak tsiráját kétség kívül hozhatná,
melly nyomorúságok naponként láttatnak
nevekedni, — azon vélekedésben voltunk,
hogy, ha mi lenne a' krizisnek bizonyta-
lan ideig való tartását megengednék a'
Francia Ország sorsa, sőt azoknak sorsok
is, kik olly nagy terheket 's áldozatokat
raktak a' válunkra, sőt talám az egész *Eu-
rópának* polgári rendtartása is végső vesze-
delemre juthatnának.“

„Ellátván ezeket a' sok veszedelmeket,
minden neheztelésünket félre tettük, és a'
Király 's a' Haza nevében azokat a' felté-
teleket, mellyeket az Urak hallottak, alá-
írtuk.“

A' közelebb mult holnap 17-ik nap-
ján *Dijonból*, a' nemzeti gárdistáknak egy
tsapatja, egy tisztnek vezérlése alatt, 's
egy tsapat a' katona politziai vigyázók kö-
zül a' kapott parantsolat szerint *Fraignot*
nevezetű helységbe elmenvén, ott a' volt
Coquet nevű polgármesternek három
kettős puskáját, 's ugyantsak ott talált egy
három színű zászlóját elvitték. Négy elbo-
tsátott katonát is fegyvereitől megfosztat-
tak. A' zászló és a' talált fegyverek a' Pre-
fektura Generálscretáriusának adattattak
által.

Néhány háromszínű zászlók, a' mel-
lyek még az útálatos emlékezetű *Natio-
nal Conventnek* idejéből származnak,
a' *Rennesi* polgármesterház archivumai-
ban el dugva tartattattak. A' mult holnap
21-dikén onnét kibuzattattak, és az épület
egy szálájában a' polgármester és a' tanács
jelenlétében megégettettek.

A' Marsal *Ney* processusa folyamata-
jának rövid leírása: — A' Pairek kamará-
jának, Dec. 4-dikén tartatott ülése. — Az
ülés 10 $\frac{1}{2}$ órakor kezdődött. — A' Cancellarius parantsolatjára a' tanubizonyságok és
a' bévádolt is megjelent. — Minekutánna
a' Cancellarius a' bévádoltat a' nevéről és
tulajdonságairól kikérdezte volna, felol-
vastatta a' bévádoló aktát. Ezt *Gauchy* ur,
ugymint redigens titoknok vitte végbe.

Erre a' Cancellarius így szollott a' Mar-
salhoz: „Hat már most meghallotta az Ur
a' maga ellen való vádoló aktát.“ Abban a'
szempillantatban, a' midőn ezen szavakat
kimondotta, Gróf *Cholet*, Francia Or-
szági Pair ekképpen megszóllalt: „A' meg-
visgáltatásnak vége vagyon, tehát a' szen-
tentzia mondattasson ki.“ A' Cancellarius
így szollott hozzája: „Az Urnak nints jusa
arra, hogy engemet szavamban megakadá-
lyoztasson,“ 's a' bévádottatotthoz továbbá
így szollott: Az Ur meg fogja most érteni
a' maga ellen feltett vádokat. — A' tanu-
bizonyságoknak száma mintegy 38-ra ment.
— Ezekhez így szollott a' Cancellarius:
„Tanúk! Mennjenek a' számokra rendelt
szobába, 's maradjanak ott, míg a' vallás-
tételre ki nem hivattatnak.“

Minekutánna a' tanúk kitakarodtak vol-
na, a' Cancellarius így szollott: „Marsal
Uram, mi az Urnak a' neve, kora és a'
méltósága?“ A' Marsall Ur így felelt: „Én
minden hozzám tett kérdésekre megfogok
felelni, azzal a' justartással, hogy a' ma-
gam mentségemben azokat a' rekesztékeket
hasznomra fordíthassam, mellyek a' Junius
3-dik napján kötött kapitulatzióban, és a'
November 20-dikán szerzett traktatusban
reám nézve találtattak.“ Erre a' királyi
Prokurátor így szollott: „Én a' királyi kom-
missáriusok nevében kinyilatkoztatom, hogy
én azokat az eszközöket, mellyeket a' meg-
vádoltatott a' maga mentségére fordítani
akar, tellyességgel meg nem esmérem,
mindazáltal nem ellenzem, hogy azokat a'
mentségében elő hordhassa.“

„A' Cancellarius: „Hol volt az Ur a' Mártzius holnapjának első napjaiban? — *Felelet:* „A' *Coudreauxi* jószágomban, a' hova a' hadi miniszternek adjutansa nekem azt a' parantsolatot hozta, hogy *Besanconba* menjek.“ — *Kérdés:* „Szóllott e' a' miniszter adjutansa valamit a' *Bonaparte* kiszállításáról? — *Felelet:* Nem; azt maga sem tudta. Senki sem tudta azt, én az eljövetelem után ertettem meg azt a' nótáriusomtól, *Batardi* urtól. — *Kérd.* Láta e' az Ur a' hadi ministert *Párisban*? — *Fel.* Igen is; de ő az küldetésemetek tzielját értésemre adni nem akarta. — *Kérd.* Láta-e' az Ur a' Királyt? — *Fel.* Igen is, láttam. — *Kérd.* Mi fordúlt ott elő? — *Fel.* A' familiámnak több személyei unszoltak engemet, hogy a' Királyhoz menjek, 's én magam is ezt szívemből ohajtottam; melly okból el is mentem hozzá. És akár agyonlőjjenek, akár mit tselekedjenek velem, én nem emlékezek, hogy ott mást szóllottam volna annál, hogy a' *Bonaparte* próbatétele olly oktalan legyen, hogy ő megérdemlené, hogy vaskalitzkában *Párisba* hozattasson. Némelleyek azt állatják, hogy mondottam volna, hogy én magam vaskalitzkában ide fogom hozni; ha én azt mondottam, a' tsak mégbotsátható valamelly fortyélybeszéd vala; e' maga azt mutatja, hogy szívemben (magát a' melyére ütven) azon szándék forgott; hogy a' Királyt szolgáljam.“ — *Kérd.* Esméri még az Ur ezeket a' parantsolatokat? — *Fel.* Igen is; ezek a' hadi miniszter parantsolatirásai. — Ezek után a' Cancellarius azt parantsolta, hogy olvastassanakfel. Azokban a' nevezett miniszter azt rendelte, hogy Marsal *Ney*, a' *Bonaparte* bérohanásának egész erejével ellentálljon. — *Kérd.* Mit mivelte az Ur, hogy ezek a' parantsolatok bétöltetessenek. — *Fel.* A' könnyülállások nem engedték, hogy valamit elkezdtem volna. — *Kérd.* Mikor jött el az Ur *Sons-le-Saulnierbe*? — *Fel.* Mártzius 12-ikén: — *Kérd.* Mi történt a' 13-ikára követett

éjjel? — *Fel.* *Bonaparte* több kémjei jöttek oda, 's engem eitsábitani igyekeztek. — *Kérd.* Ezek a' kémlelők között valamellyik adott é az Urnak valami levelet? — *Fel.* *Bertrand* Generális levelét adták a' kezembe, melly levélben a' vólt, hogy mind az, a' Hatalmasságoknak egyetértésekkel történik; hogy egy Austriai követ megjelent volna az Elba szigetén; hogy az Anglus tengeri kóborlók *Elba* környékéről eltávoztak légyen, a' végre, hogy *Bonaparte* onnét elszökhessen.

Kérd. Mért nem tartotta meg az Ur *Bertrand* ezen irását magánál? — *Fel.* Én azon napon, a' mellyben *Labeoyere* agyon lövettetett, megérkeztem; a' *Ney* Marsalné asszonyosság azt tartotta, hogy szükséges legyen, minden írott papirosaimat megégetni.

Kérd. Ez-e' azon proklamátzió, mellyet az Ur Mártzius 14-dikén kihirdetett? — *Fel.* Ennek a' hirdetménynek napja és aláírása hamisak; azt gondolom, hogy valamelly hasonló hirdetményt olvastam fel a' seregek előtt, de a' már, minekelőtte *Lons-le-Saulnierbe* megérkezett, *Helvetziában* esméretes volt. — Ennekutánna azon hirdetmény elolvastatott a' redigensitoknok által, a' melly így kezdődik: „A' Bourbonok fennállása örökké elveszett 's a' többi. — A' felolvastatás után azt mondta a' Marsal, hogy az ő vélekedése szerint, ez, az a' hirdetmény, mellyet ő akkor felolvasott vala. — *Kérd.* Mi fele javaslasokat tettek az Urnak, *Bonaparte* kémjei? — *Fel.* Azt mar mondottam; arra unszoltak, hogy ő hozzá álljak, és akképpen a' belső háborút eltávoztassam. — Ez után *Bellart* ur, mint királyi prokurátor, így szóllott: „Millyen tzimert viselt akkor a' Marsal Ur, a' midőn a' *Bonaparte* kémjei hozzá érkeztek vala? — *Fel.* A' királyt; ugyan ezt akkor is viseltem, midőn *Bonapartéhoz* *Auxerbe* jöttem. — *Kérd.* Tanátskozott-e' az Ur valakivel a' felljebb említett hirdetmény felől? — *Fel.* Két sze-

méllyel, ugymint *Lecourbe* és *Bourmont* Generálisokkal. — *Kérd.* Mitsodás parantsolatokat adott ki az Ur ezután a' hirdetésmény után — *Fel.* A' *Dijonnak* való marsirozást, a' mint azt *Bertrand* Generális elrendelte vala. — Megesméri-e' az Ur a' Mártzius 14-dikén *Genetiére* Urhoz botsátott parantsolatját? — *Fel.* Nem. — Erre az említett parantsolat felolvastatott, a' mellyben a' katonáknak *Bonapartéhoz* való általállásoknak, és a' rendkívül való fiztetéseknek módja, a' tisztekre nézve pedig a' *Bourbonoktól* vett minden rendzime- neknek félretétetése határozatik meg.

A' Marsal ezután így szólt: Azt tartom, hogy ez a' parantsolat még is 14-dikén réggel kiadattatott. — *Kérd.* Hogy adhatott az Ur olly rövid időben olly féle világos és meghatározott parantsolatokat? — *Fel.* Ez *Bonaparte* szokása volt. — *Kérd.* Adta-e' az Ur a' maga rendeléseit *Bonaparténak* tudtára? — *Fel.* Estve 14-dikén. — Mit mondott az Ur 15-dikén *Genetiére* urhoz? Nem mutatta elő neki a' *Bertrand* Generál levelét? — *Fel.* Éppen nem én a' leveleket az én előljáróimnak, nem pedig az alattvalóimnak mutattam. — *Kérd.* Hát nem vonogatták magokat több tisztek az Ur elpártolásához állani? — *Fel.* Egyetlenegy Oberster, *Dubalen* ur, a' kit tartozom ebbén megdicsérni, hozzám jött, 's elbútsúzott. — *Kérd.* Eszméri az Ur azon tulajdon kezével aláírt parantsolatot, hogy minden tisztek, kik *Bonaparte* alatt szolgálni nem akarnak, fogságra tétetődjenek? — *Fel.* Igen is. — A' Cancellárius felolvasta ezen parantsolatot. — Erre a' megvádoltatott így szólt: Jegyezzemeg Exád, hogy ezen parantsolat kiadásának napja a' 18-dika; ezt *Bonaparte* kívánta. Én azon környülállásokban csak egy igen tsekély személyt játszottam vala. — Hát javasolta-e' az Ur a' *Lons-le-Saulnier* Prefektusnak *Marquis de Vaulniernek*, hogy a' *Bonaparte* részét kövesse? — *Fel.* Nem; én azt irtam né-

ki, hogy a' nyugodalmat fenntartsa. — Irt-e' az Ur a' *Regioi*, és az *Albuferai* Herczegeknek leveleket? — *Fel.* Igen is; de a' Király szolgálatjára nézve. — *Kérd.* Tizennegyedikétől fogva nem irt az Ur a' *Bassano* Herczegnek levelet? — *Fel.* Igen is; *Dizsonban* egygyel az ő rokonai közül öszvetalálkozván, irtam neki, *Bertrand* Generál parantsolatjából. —

Ezen kivallások után a' Cancellárius béhivatta a' tanúbizonyságokat. Legelőször is a' *Duc de Duras*, premier gentilhomme de la chambre, avagy a' kamarának első nemes embere, és Frantzia Országi Pair, megjelent, 's azt mondotta, hogy *M. Ney* Mart. 14-én 11/4 órakor reggel a' király belső kabinetjébe mentbe, és azzal való olly beszélgetes után, melly a' Király bizodalját, 's a' Marsal háládatosságát mutattaki, minekutánna a' Királynak kezét megtsókolta, 's azt mondotta volna, hogy ő *Bonapartét* vaskalitzkában hozza, onnét elment légyen. — Erre Marsal *Ney* ezeket mondotta: Gondolom, hogy azt mondottam, hogy a' *Bonaparte* tselekedete olly esztelen, hogy ő megérdemli, hogy vaskalitzkába bétsukattasson; de hadd legyen úgy, a' mint a' *Duc de Duras* ur beszéli.

De Poix Herczeg ugyan azt állatta, mint második tanúbizonyság.

Gróf *de Scéy*, annakelőtte *Besançon* prefektus, mint a' 3-dik tanú, azt vallotta, hogy a' Marsalnak a' most nevezett városba való béeérkezésekor olly buzgósággal voltak minden lakosok a' királyi familia ellen, hogy tsupán csak a' reményiségében lévén annak, hogy a' *Berry* Herczeg jön oda, a' várost kivilágosították; 's ehez azt is mondotta, hogy a' Marsal *Ney* azt a' parantsolatot adta légyen neki, hogy a' közönséges pénztárakban lévő minden pénzeket félre tegye. — Erre a' Marsal ezt felelte: Azt ugyan tagadom, hogy az Urtól valaha pénzt kértem volna. — *Scéy* ur pedig így szólt: Tőlem valóban a'

Marsal Ur számára pénzt kértek, és az, az ő Uraságotól aláírt, 's 15.000 frankról szóló levél bizonyosan fog még a' hadi ministeriumnál találtatni.

A' Marsal így felelt: Én azt gondolom, hogy az a' gyűlölséges rágalmazás, mintha én 500.000 frankot vettem volna a' Királytól, Besançonból kijött; most arról beszélni többé nem mer senki, mint-hogy azon dolog elegendőképpen megtá-foltatott; de ha engemet az *Auillaci*, Páris felé való úton (a' hol ez a' Marsal megfogatott) megtalálták volna ölni, a' mi könnyen megeshetett, az én gyermekeim ezen gyalázatból soha ki nem tisztulhattak volna. Én a' pénz kedvéért nem szolgáltam soha. A' nevezett 15.000 frankot egy a' hadi ministertől vett assignatió eránt kellett felvennem; de a' mellyek nékem tsak Mártzius végén *Lillében* adattak. — *Kérd.* Vett-e az Ur észre a' maga Besançonban való megérkezésekor valami buzgó hajlandóságot a' királyi dolog eránt? — *F.* Azt vettem észre, hogy ott *Bonaparte* előmeneteleiről kösönségesen beszéltek.

Rochmont Felix ur, mint negyedik tanú, megvallja, hogy őtet a' Marsal esmérven az ő király eránt való buzgóságát, Mart. 13-dikán, a' *Bonaparte* marsirozásának ki kémlélésére kiküldötte légyen, ezen dologról tett kérdésre így felelt a' Marsal: Én akkor még a' minister parantolatjainak végrehajtattásáról, 's magam védelmezésemről gondolkoztam, 's éppen nem tudhattam előre, hogy a' 13-dikát követett éjjel mi fogna történni.

(A' többi következik.)

Strafszburgból December 7-dikén ezt írják: „Ma délután a' mi Prefektusunk azt a' hivatal szerint való tudósítást vette *Párisból* telegrafus által, hogy Marsal Ney tegnap estve a' Pairek kamarája által halálra szententziáztatott, és ezen ítélettétel

ma reggel ő rajta végre is hajtatott légyen.

A' *Couifot* nevű néző játékosnénak *Párisban* egy éjjel a' gyémántjait ellopták, mellyeknek az árrát 100.000 frankra teszi:

Nagy Britannia.

Edinburgban, egy tökéletes pályinka főző házra találtak egy hidnak boltozatja alatt, a' mellyben tizenhatsz holnapoktól fogva pályinát alattomban főztek, következőképpen az alatt az egész idő alatt semmi adót attól nem fizettek.

A' *Thomas* nevezetű postahajón, melly Frantzia Országból jött, sok finom portzellánból való, nem külömben sok jóillatú olajjal tele edények hozattattak, mellyek *Bonaparte* és az ő kísézőinek számokra *Portsmouthból*, Sz. Ilonába küldtetnek.

Német Ország.

A' Frantzia országi követ, *Duc d'Orante*, a' mint a' *Dresdai* tudósítások beszélnek, él ottan nagyon megvonúlva 's a' maga familiáján kívül tsak egyetlenegy titkokot, és semmi más személyeket nem tart a' maga szolgálatjában.

A' Frankfurti tudósítások beszélnek, hogy a' Portugalliai, Hannoverai udvarnál lévő követ de Lobo ur, és a' Lübecki szabad hanseatica városnak, a' német országi frigykötő gyűlésre rendelt követe, Senator Hach, oda megérkeztek.

A' folyó holnap 12-dikén tizenegyed fél órakor jöttek Nürnbergbe Károly Fő herczeg, 's az ő kedves élete párja, a' hol minden illendő, katonai és más egyéb tiszteletmutatásokkal fogadtattak. Eő Cs. Főherczegségek megnézegetvén a' város néhány ritkaságait, azonnapi délután útjokat Béts felé folytatták.

Joniai Szigetek

A' hét *Joniai* annakelőtte ugynevezett

velentzei szigetek, t. i. *Corfu, Naxo, St. Maura, Cephalonia, Zante, Thiaka* avagy *Ithaka*, és *Cerigo*, mellyekben 200 000 emberek, részint Görögök, részint Olaszok, és zsidók laknak, egy Párisban kötött trakta szeriut, mint mondják egy egyesült státussá tétetnek a' Jóniai szigetek egyesült státusai neve alatt, de a' Nagy Britannianak oltalma alatt. Nagy Britannianak lesz jusa, a' constitutió organizáltatásán részt venni, a' várakba őrizeteket küldeni, és a' katonaságnak egy fővezért adni. A' külső hatalmasságok csak kereskedésre ügyelő agenseket küldenek oda.

A' két Szicilia.

A' Turini udvari ujsagnak, e' folyó holnap 5-iken kijött darabjában ezeket olvassuk: „A' szövetséges hatalmasságok minsterjeiknek 3-dik Novemberi conferentiális protocollumában, és azon holnap 20-án aláirt traktában foglaltatott kármentéseknek következésében, megkérítettett Eő Felsége, hogy egy vagy több kommissáriusokat nevezzen ki, hogy az e' végre kommissáriusnak kinevezett Austriai Cs. General Stefaninitól a' Sabaudiának azt a' részét, melly most a' Cs. Austriai hadi seregek által elvagyon foglalva, St. Julien helységet kivéven, forma szerint által vegyék. Ugyan azok a' kármentések szerint nyeri a' mi királyunk a' Monacoi herczegsége is azokat az öszszeköttetéseket, mellyek eddig a' Francia Országi király és a' nevezett herczegség közt fennállottak, 's mostantól fogva örökre megszűnnek. Az Eő Felsége egyéb Státusait érdeklő kármentések, mellyek az 1814-ben Május 30-dikán kötött Párisi traktában, és az 1815-ben, Jun. 9-dikén tö-

kélltetességre ment Bétsi Congressus aktájában foglaltatnak, megtartják a' magok tellyes erejeket.

Nápolybol Nov. 28-dikán ezeket írják: „A' mult héten rettentő szélvész volt minálunk, melly egy ágyúhordó hajót magában a' kikötő helyben elsüljesztett. A' Pegasus nevű angliai brigg, melly a' Smyrnai kikötőhelyből az előtte való este oda érkezett, és kontumáciát tartott, azon éjjel több izbeli, segítségkivánást jelentő lövéseket tett, de senki sem segíthetett rajta, a' hegy magosságnyira felemelkedő habok miatt. Irtóztató volt, a' nevezett hajón lévő 's segítségért könyörgő embereket látni; voltak ott valami harmincz utazók feleségeikkel 's gyermekeikkel egyetemben; a' többi közt a' Cs. Austriai F. M. L. Bátor Bianchinak egy testvéröttse is, egy Francia országi lovasmáyor, a' Tripolisban lévő Francia Consul 's a' többi. Az a' kereskedő, a' kinek oltalma alá volt a' hajó ajánlva, két ezer aranyokat ígért jutalmúl azoknak, a' kik csak a' hajón lévő embereket megszabadíthatják; de haszontalan volt ez az ígélet is. Végtere negyven hajós katonák kitették az életeket azon szemlátomást való veszedelemre, és olly szerentsések voltak, hogy egy óráig tartott erőlködések után, a' hajót a' kikötőhelybe hozták.

Niederlandi Királyság.

Eő Felsége a' Niederlandi Király a' maga Főlovászmesterét, Gróf Heerdtet, rendkívül való követjének nevezte, St. Petersburgba, hogy ottan a' Cs. Nagyherczegaszszonynak Annának kezét a' Koronaörökös Eő kir. Herczegségének számára formasierint megkérje:

Decemb. 16-dik napján adtak 100 Forint Huszas pénzért 355 forintot Váltotzárulában.

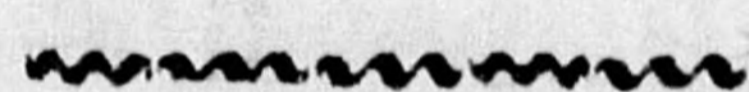
Honnyi Levelek, Tudósítások, és Egyebek.

Nro 67.

A' Magyar Kurir 101-dik darabjához.

B é t s.

A' Fels. Cs. Kir. Udv. Magyar Cancelláriának egy érdemes tagját, Méltóságos Rudnai Rudnay Sándor Ur Eő Nagyságát, az Egyházi dolgoknak azon Fels. Tanátsnál néhány esztendőktől fogva Refereensét Erdély Országi Püspökségre emelni 's egyszersmind Cs. Kir. belső Titkos Tanátsosi Ranggal megtisztelni méltóztatott Fels. Urunk kegyelmesen.

Tekintetes Nemes és Nemzetes Szent-Andrási Horváth Tamás Urat, a' Királyi Törvényszék egyik igen érdemes Biráját, hosszas esztendőig tett szolgálatjaira és érdemeire nézve kir. Tanátsosi Rangra emelni méltóztatott Eő Felsége.

Helvétziai Respublika.

A' St. Leui Herczegné (Bonaparte Hortensia) a' maga kisebb fiával Lausannen keresztül utazott. Ez a' kisebb fia hét esztendő, az öregebbik pedig ki most az attyánál vagyon, tizennégy esztendő. Ezen Herczegnének úti kísérői voltak: az ő mulató dámája, az alamisna osztója, egy orvos, és nyoltz inasa; hintója pedig öt vala; Dec. 1-ső napján Bern felé folytatta az utját. — A' Zúrichi tudósítások szerint, a' Constantz felé való utazásán e' folyó holnap 6-dikán az elsőbben nevezett városba érkezett; utközben Moratban letartóztatott, de a' Fryburgi Státustanátsosnak közbenjárására, nem sokára az utánn ismét szabadon bocsátott vala.

P r u s z s z i a.

A' közelebb mult holnap 27-dikén Eő Felsége az Orosz Császárné megérkezett vala Königsbergbe, 29-dikén pedig tovább utazott. A' tiszteletére tartatott kivilágosításban leginkább a' hajóknak métsékekkel ragyogó minden köteleik megkülömböztetett szép látást szerettek.

D á n i a.

A' Kopenhági fenytő házban más másod izben a' múlt November 24-dikén zenebona támadott. A' támadók közzül sokan megfogatvan, bészárattattk. De a' következett napnak estvéjén minden ott fenyték alatt lévő ferji személyek öszvebeszéltek a' végre, hogy a' magok társaiat megszabadítsák, minekutánna a' katonaságot oda közelíteni látták volna, egy nagy szálába öszvegyültek, 's mind addig meg nem nyugottak, mig a' katonák a' padimentomot fel nem szakasztották, 's azzal fenyegettek, hogy reájok alólról tüzet fognak adni. Két főtzimborások agyonlövetettek, 's több mások is nem sokára veszik az érdemlett jutalmat.

Orosz Birodalom.

A' Hamburgi ujságlevelekben, következő irásttalálunk: St. Petersburgból Nov. 15-dik napján: „Egész birodalomban rekrutazás parantsolatott, hogy az által, a' mint az eránt kiadatott ukazban, avagy Cs. parantsolatban mondatik, azok a' katonák, kik a' kiszabott esztendőket katonasolgálatban eltöltötték, 's most elbocsátatnak, pótolthassanakki.

Ezen bölts intézet által számtalan érdemes 's még a' leg jobb körű vitézek, tér-

nek a' familiájok kebelekre vissza, 's a' külföldön szerzett tapasztalásaikat, mint valamely jószágot, magokkal hazájokba hozzák, mellynek a' nagy kiterjedésű Orosz Birodalomban, a' practica mindenféle esméreteknek miveltetésére nézve, melly kívánatos következései lehetnek, könnyű elgondolni.

Lombardiai-Velentzei Királyság.

Egy, hitelt érdemlő tudósítás szerint, az Austriai Császár Eő Felsége, a' honnyi kereskedésnek megkönnyebbítésé végett, a' maga Státusaiban megparantsolni méltóztatott, hogy a' sodrott és sodratlan selyemnek, a' Lombardiai-Velentzei országból az Austriai Birodalomnak más tartományaiba való kihordatására tett vámadó, annak a' vámfizetésnek hatodrésze szallittasson le, melly az afféle selyemnek külföldre való kivitetésére vagyon vettelve.

Spanyol Ország.

A' Spanyol Országi *Cortések*, és más úgy nevezett *Liberaralesek* ellen való törvényes perek a' király kinyilatkoztatott akaratjához képpent, olly sietséggel folytattatnak, a' mint csak az elfogattattnak felelte nagy száma engedi. A' király magának tartotta fenn azt a' just, hogy az kommissióktól eleibe tétetendő ítéletteteleket végképpen vagy helyben hagyja, vagy megváltoztassa.

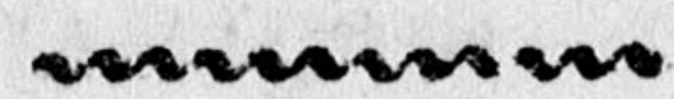
Elegyes dolgok.

Moreauné Asszonyosság ismét *Londonba* érkezett; a' hol *Canova* is egy időtől fogva lakik. Ennek az utolsónak már annyi képfaragó munka fordult elő, hogy az, a' mint ő maga beszéli, nehezen tíz esztendőnek lefolyása alatt elkészítheti. A' három Gratzia álló képének elkészíttetéséért, melly szinte ő reá bízott, 3.000 guenát fog kapni. Ezer guinea fizetésen alól egy figurának faragását sem vállalja magára.

T u d ó s í t á s.

A' mostfolyó Dec. első napjaiban M.

országban, Vas Vármegyében *Rum* nevű helységben, éjjel a' vendégfogadóban két hámas lovakat elloptak. Mind a' kettő világos pej, 8 esztendős, 15 és 14 markos 3 tzólos, az egyiknek a' homlokán fejeztillag, és görbe háta vagyon; a' másiknak az orra felibe fejeztillag, és a' bal tzombján fekete jegy vagyon. A' kinek ezen lovakat látni és kikeresni alkalmatossága volna, kérettetik, hogy azt azoknak tulajdonosnéjának Özvegy *Mecsey Mária Asszonynak*, *Kőszegen*, minden költségeknek megtérítésének, és megérdemlett jutalomnak megadása eránt tudtára adni ne terheltesse.

Ugy esett értésünkre, hogy Magyar Országban néhány olvasói a' *Magy. Kurirnak* nehezen szívelik, hogy ezeknek a' Nemzeti ujságleveleknek az ára a' jövő félesztendőre két forinttal, egész esztendőre négy forinttal felemeltetett. Mi ezt nem miveltek; hanem az ide való Cs. Kir. Udv. legfőbb Postahivatal, mellynek megparantsoltatott, hogy a' szűk időhez alkalmaztatván magát minden honnyi és külföldi ujságleveleknek az árát nevelje azon mérték szerint; mellyben minden magános és közönséges leveleknek, következésképpen az ujságoknak az ára is felemeltetett. Azt is méltóztatassanak tisztelt Olvasóink megfontolni, hogy minden féle dolgoknak, különösen a' nyomtatópapírosnak az ára annyira felemeltetett, hogy a' jövő esztendőben két annyi áron kell azt fizetnünk; következésképpen hogy azon az áron, a' milyen újságleveleinket a' múlt 1815-ik esztendőben adtuk, a' jövő 1816-ban nem adhatjuk. Továbbá mivel a' postaportók mind a' honnyi mind a' külföldi ujságokért megsaporítottak: lehetetlen azt a' kárt melly a' miatt mi reánk háramlana, egyedül magunknak szenvedni.

D. D. S.